

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1008/2019
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА из ..., ББ из ..., ВВ из села ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Марјановић, адвокат из ..., против туженог ИИ из ..., чији је пуномоћник Јован Зејак, адвокат из ..., ради утврђења заоставштине и удела у стицању, одлучујући о ревизији тужилаца ДД и ЋЋ, које у поступку по ревизији заступа Пеђа Милосављевић, адвокат из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1562/18 од 25.09.2018. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Лесковцу П 4890/14, Апелационом суду у Нишу, ради оцене изузетне дозвољености ревизије применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4890/14 од 18.09.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да заоставштину пок.ЈЈ представља $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности стечене у браку са сада пок.КК, коју чини непокретна имовина ближе одређена овим ставом изреке, те да су тужиоци сувласници и сукорисници на наведеним непокретностима по основу стицања и наслеђа иза смрти свог правног претходника, сада пок.ЈЈ. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев па је утврђено да је сада пок.ЛЛ, бивша из ..., по основу стицања у браку са сада пок.КК, бившим из ..., сувласник на $\frac{1}{3}$ идеалног дела породичне стамбене зграде у ..., у ул. ... бр. ..., што представља њену заоставштину, те да је тужени, по основу наслеђа, сувласник на $\frac{1}{3}$ идеалног дела наведене непокретности, а да заоставштину пок.КК чини удео од $\frac{2}{3}$ идеалног дела наведене непокретности и плаца кп.бр. ..., уписаног у ЛН ..., КО ..., што су тужиоци дужни признати и трпети да тужени свој сувласнички удео издвоји у поступку физичке деобе. Ставом трећим изреке усвојен је противтужбени захтев и тужиоци обавезани да туженом на име улагања у наведену породичну стамбену зграду, солидарно плате 2.843.107,00 динара са законском каматом почев од 29.12.2016. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужиоци су обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 426.556,00 динара и то са законском каматом на износ од 421.806,00 динара почев од падања у доцњу до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1562/18 од 25.09.2018. године, ставом првим изреке жалба тужилаца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је првостепена одлука у ставу трећем и четвртом изреке, одбијен противтужбени захтев у делу којим је тужени тражио да се тужиоци обавезу да му солидарно плате 2.843.107,00 динара са законском каматом почев од 29.12.2016. године до исплате, као неоснован, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци ДД и ЋЋ су изјавили ревизију због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на одредбу члана 404. новог ЗПП), ради решавања правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Апелациони суд у Нишу није донео решење о испуњености услова да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, већ је предмет уступио Врховном касационом суду на одлучивање о ревизији тужилаца.

Тужба ради утврђења заоставштине поднета је 25.11.2011. године, а поступак је окончан 25.09.2018. године, доношењем побијане другостепене одлуке.

Одредбом члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11), који је ступио на снагу 01.02.2012. године, прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку – објављеном у „Службеном гласнику РС“ бр.125/04 и 111/09.

Како је у конкретном случају тужба поднета пре 01.02.2012. године, односно пре ступања на снагу новог ЗПП, то се овај поступак има окончати по одредбама претходног Закона о парничном поступку, који је био на снази у време подношења тужбе (објављен у „Сл.гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), којим је изузетно дозвољена ревизија регулисана одредбом члана 395. ЗПП, по којој допуштеност ове ревизије цени апелациони суд.

Имајући ово у виду, као и да је предмет достављен Врховном касационом суду а да Апелациони суд у Нишу претходно није дао оцену о испуњености услова за изузетну дозвољеност ревизије у овој правној ствари, применом члана 395. ЗПП, то је Врховни касациони суд, у складу са одредбом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић